

Kościół pod wezwaniem Świętego Andrzeja Apostoła w Łukowicy

W latach 1673 - 1697 wzniesiono w centrum Łukowicy drewniany barokowy kościół w miejscu, gdzie wcześniej przez lata stał poprzedni średniowieczny. Kościół otacza kamienny mur z XVIII wieku, w którym umieszczono kapliczki ze stacjami Drogi Krzyżowej.

W ostatnich latach przeprowadzono gruntowną renowację kościoła podczas której we wnętrzu spod malowideł z XIX wieku odsłonięto starsze warstwy polichromii z różnych okresów. Wśród nich warto wymienić znajdujące się na ścianach prezbiterium sceny „Bożego Narodzenia” oraz „Pokłonu Trzech Króli” a także znajdujące się na ścianach nawy przedstawienia „Męczeństwa Świętego Sebastiana”, „Matki Boskiej Opiekuńczej” i „Świętego Krzysztofa”. Ołtarz główny pochodzi z końca XVII wieku. Umieszczono w nim figurę Matki Boskiej, która przesłania obraz Świętego Andrzeja Apostoła. W zwieńczeniu ołtarza znajduje się rzeźbione przedstawienie Trójcy Przenajświętszej w otoczeniu chmur i promieni. W nawie znajdują się dwa późnobarokowe ołtarze boczne. Do wyposażenia kościoła należą także ambona z przełomu XVII i XVIII wieku, ozdobiona wizerunkami Ewangelistów oraz kamienna chrzcielnica z 1693 roku.

Na zewnętrznej ścianie prezbiterium umieszczona została grupa ukrzyżowania z przedstawieniem narzędzi Meki Pańskiej.

Kościół pod wezwaniem św. Antoniego Opata w Męcinie

Drewniany kościół pod wezwaniem Świętego Antoniego Opata został wzniesiony w końcu XVII wieku.

Pod koniec XVII wieku wzniesiono obecny kościół w konstrukcji zrębowej. W XVIII wieku dobudowano do niego od strony południowej niewielką drewnianą kaplicę boczną. W 1888 wewnątrz ozdobiono ornamentalną i figuralną polichromią.

Jest to orientowana świątynia jednonawowa z wieżą oraz z węższym prezbiterium zamkniętym trójbocznie. Od południa dobudowana jest niewielka kaplica boczna, a od północnej strony zakrystia. Nad całością dominuje wieża o podstawie kwadratu nakryta hełmem. Dach kościoła pokryty jest blachą. Świątynię otacza kamienny mur. Wnętrze kościoła zdobią motywy ornamentalne na ścianach, zaś stropy sceny figuralne: w prezbiterium Trójca Święta, w nawie głównej Matka Boża Niepokalana, w kruchcie pod wieżą Ofiarowanie Pana Jezusa w Świątyni, a w kaplicy bocznej Chrystus w Ogrójcu.

W świątyni znajdują się cztery ołtarze. Ołtarz główny jest barokowy. Na wieży znajdują się dzwon z 1711 roku, wykonany przez gdańskiego ludwisarza Absaloma Wittwercka. W prezbiterium znajdują się także cenne obrazy wśród nich: Ecce Homo z XVII wieku, gotyckie skrzydło poliptyku z przedstawieniem Anny Samotrzeć z jednej strony i Świętym Wojciechem z drugiej strony. We wnętrzu znajdują się także gotyckie krucyfiksy z XV wieku oraz stacje Drogi Krzyżowej z 1875 roku sprowadzone z Wiednia.

Kościół św. Katarzyny Panny i Męczennicy w Kamionce Małej

Pierwszy kościół w Kamionce zbudowany został w XV wieku, został jednak zniszczony. Fragmenty budulca z tego obiektu zostały wykorzystane przy budowie nowej świątyni w 1778 roku. W 1790 miała miejsce pierwsza większa przebudowa kościoła - wzniesiono wówczas wieżę. Kolejna przebudowa to rok 1884 - dobudowano wówczas prezbiterium, kaplicę boczną, kruchtę i zakrystię. W tym samym roku kościół został poświęcony.

Jest to świątynia orientowana, jednonawowa, wzniesiona z drewna według zasad konstrukcji zrębowej, z węższym, zamkniętym trójbocznie prezbiterium, kryta gontem, pozbawiona widocznych cech stylowych. Od frontu przylega do niej kwadratowa wieża konstrukcji słupowej z niewielkim przedsionkiem, szalowana deskami. Wieża ta nieznacznie zwęża się ku górze i podzielona jest na dwie kondygnacje. Wierczy ją baniasty hełm z latarnią. Nad nawą znajduje się jeszcze jedna, mniejsza wieżyczka na sygnaturkę. Obok kościoła stoi kamienna dzwonnica z 1925, wzniesiona w kształcie arkady. Wnętrze świątyni zdobi polichromia figuralna z 1857, autorstwa Ferdynanda Miklaśńskiego.

Lokalna Organizacja Turystyczna
Powiatu Limanowskiego

MOBILNY SYSTEM
INFORMACJI TURYSTYCZNEJ
Powiatu Limanowskiego

fol. Kamil Bankowski

Narodowy Instytut Wolności
Centrum Rozwoju Społeczności Obywatelskich

Sfinansowano przez Narodowy
Instytut Wolności - Centrum Rozwoju
Społeczności obywatelskiego
ze środków Programu Rozwoju
Organizacji Obywatelskich
na lata 2018 - 2030

Kościół pw. Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza w Dobrej

Pierwszy średniowieczny kościół w Dobrej zbudowany został w XIV wieku, kiedy erygowano we wsi parafię. Świątynia ta spłonęła w nocy 1 lipca 1678. Nowy kościół ufundowany został przez Jerzego Dominika Lubomirskiego, do którego należały wówczas okolice Dobrej. Świątynia konsekrowana została 24 czerwca 1684 przez biskupa Mikołaja Oborskiego.

Zbudowana została w stylu barokowym w konstrukcji zrębowej. Kościół ten był kilkakrotnie przebudowywany i dziś posiada bogate wyposażenie z XVII i XVIII oraz XIX wieku. Przy tym zabytkowym kościele w XVIII wieku dobudowano kaplicę, w której otaczano czią wizerunek Matki Boskiej Szkaplerznej ufundowany przez księdza Wojciecha Juraszewskiego.

Bryła kościoła składa się z prostokątnej nawy i długiego prezbiterium oraz wieży. Do korpusu kościoła dobudowano kaplicę boczną i zakrystię. Wnętrze kościoła jest w stylu rokokowym. Zdobí je polichromia figuralna z XVIII wieku. Ołtarz główny jest rokokowy. Znajduje się w nim złote barokowe tabernakulum z XVIII wieku. Nad nim umieszczono namalowany na desce obraz Przemienienia Pańskiego - Veraicon. Po bokach ołtarza znajdują się figury Mojżesza i Eliasza. Przed ołtarzem, w balustradzie, umieszczono herb dawnych właścicieli Dobrej oraz fundatorów kościoła - Lubomirskich. W prezbiterium i nawie znajdują się cztery barokowe ołtarze boczne: Świętej Rodziny, Matki Boskiej Różańcowej, Świętego Sebastiana, Serca Pana Jezusa. W kaplicy bocznej znajduje się ołtarz Matki Boskiej Szkaplerznej. We wnętrzu znajdują się także rokokowa ambona oraz barokowa kamienna chrzcielnica. Kościół otacza kamienny mur z kapliczkami.

Kościół pod wezwaniem Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Jodłowniku

W XIX wieku opiekę nad świątynią objęli cystersi ze Szczyrzycy. W 1925 roku biskup tarnowski Leon Wałęga ustanowił samodzielną parafię w Jodłowniku i przekazał ją w opiekę cystersów z opactwa w Szczyrzycy. Pierwszym proboszczem parafii został ojciec Alojzy Tajduś OCist. Do czasu wybudowania i poświęcenia nowego kościoła w latach 80. XX wieku, drewniany kościół pełnił funkcję kościoła parafialnego.

Kościół w Jodłowniku został zbudowany w 1585 roku. Jest to świątynia orientowana, wzniesiona z drewna modrzewiowego, w konstrukcji zrębowej. Jest w całości oszalowana a dach jej pokryty jest gontem.

Kościół jest jednonawowy, z węższym, zamkniętym trójbocznie prezbiterium, do którego przylega niewielka zakrystia. Do nawy przylega wieża o konstrukcji słupowej z nadwieszoną izbicą. Na dachu świątyni znajduje się również sześcioboczna wieżyczka z sygnaturką.

Wnętrze kościoła nakryte jest stropem. Ściany oraz strop pokryte są polichromią z 1764 roku. Pod stropem na ścianach namalowane są medaliony z popiersiami świętych związanych z zakonem dominikanów. Ołtarz główny pochodzi z II połowy XVIII wieku. Pośrodku przez lata znajdował się w nim łaskami słynący obraz Matka Boskiej Jodłownickiej – obecnie przeniesiony do nowego kościoła.

Cmentarz wojenny nr 357 "Na Jastrząbce" w Kamionce Małej

Cmentarz wojenny z okresu I wojny światowej znajdujący się na terenie Kamionki Małej. Należał do okręgu X (Limanowa) Oddziału Grobów Wojennych C. i K. Komendantury Wojskowej w Krakowie. Cmentarz położony jest na wzniesieniu Jastrząbka 550 m n.p.m. Cmentarz ten zaprojektował architekt Gustaw Ludwig.

Nekropolia znajduje się na skraju lasu na wzgórzu, w górnej części Kamionki Małej, powyżej osiedla o nazwie Orlówka. Powstał w latach 1916 – 1918. Cmentarz ma powierzchnię około 1200 m² i znajduje się na lekko tylko pochylonym stoku. Zbudowano go na planie prostokąta. Ogrodzony jest drewnianym płotem na podmurówce i murowanych kamiennych słupkach. Brama wejściowa drewniana zamocowana do dwóch murowanych z kamienia słupów. W słupy te wmurowane są po trzy łuski artyleryjskie od pocisków dużego kalibru. Pośrodku cmentarza znajduje się murowany z kamienia pomnik w kształcie kopca zwieńczonego kamiennym krzyżem wykonany z jednego kamienia. Cmentarz jak i kaplica przeszły remont konserwatorski w 2022 roku.

Na cmentarzu pochowano w 52 mogiłach pojedynczych i 60 zbiorowych łącznie 260 żołnierzy, w tym 92 żołnierzy armii austro-węgierskiej, 11 żołnierzy armii niemieckiej, i 157 żołnierzy armii rosyjskiej, którzy zginęli w walkach na okolicznych terenach w grudniu 1914 w czasie tzw. operacji limanowsko – łapanowskiej.

Zabytkowy kościół w Łososinie Górnej pod wezwaniem Wszystkim Świętych

Jest to drewniany kościół parafialny otoczony zabytkowym parkiem podworskim. Bryła kościoła składa się z nawy na planie prostokąta oraz węższego i niższego prezbiterium zamkniętego trójbocznie i wieży na planie kwadratu nakrytej baniastym blaszanym hełmem. Po bokach prezbiterium znajdują się zakrystia i kaplica. Według najnowszych badań architektonicznych wykonanych podczas ostatnich prac konserwatorskich znaczna część ścian prezbiterium i nawy kościoła została zbudowana w XV wieku. W wieku XVII i XVIII kościół był rozbudowywany - wtedy została wzniesiona wieża, a w późniejszych okresach kilkakrotnie remontowany. We wnętrzu kościoła znajdują się cztery ołtarze. W ołtarzu głównym znajdują się obraz barokowy Matki Boskiej zmieniający czasowo na obraz Wszystkich Świętych powyżej umieszczono niewielki obraz Przemienienia Pańskiego. Dwa ołtarze boczne po obydwu stronach prezbiterium wykonane są w stylu rokokowym. W ołtarzu po prawej znajduje się figura Najświętszego Serca Pana Jezusa a w górnej części obraz świętego Mikołaja, a w ołtarzu po lewej znajduje się figura Matki Boskiej z Dzieciątkiem a w górnej części obraz świętego Józefa. Na ścianie bocznej nawy znajdują najstarszy ołtarz w świątyni z obrazem świętego Tomasza z Akwinu. W kościele znajdują się także barokowa ambona. Na stropach prezbiterium i nawy oraz ścianach znajdują się polichromie wykonane w latach 80. XIX wieku przez Tomasza Mikłasińskiego. Są to przedstawienia Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, Sądu Ostatecznego, Ukoronowania Matki Boskiej. Z wielu przedstawień polichromii w kościele warto zwrócić uwagę na wizerunek świętego Izydora w stroju lachowskim znajdujące się na ścianie nawy bocznej oraz przedstawienie króla Dawida grającego na harfie znajdujące się na balustradzie chóru. W kościele znajduje się także kamienna gotycka chrzcielnica z 1535 roku. Na wieży kościoła znajduje się zabytkowy dzwon „Święty Andrzej”, odlany w 1520 roku. Dzwon ten jest rówieśnikiem słynnego dzwonu Zygmunt z Katedry Wawelskiej. Dzwon Andrzej został ostatnio odnowiony i przywrócony do użytku w kwietniu 2022 roku.